

پاصی ژماره حهوت

سەردار عەزیز

ژنی ناو لیزایه، هەرگیز له ژوان دواناکهوئ. له ئیواره ساردەکانی زستانا له ویستگه چۆلهکهدا، بیکهوه قاوهی گهرم ئەخۆینهوه و چاوهروانی پاصی ژماره حهوت ئەکهین. هەردهم ئیواران شهقامهکه وهک دلم چۆله. له چاوهروانیا قسهئهکهین؛ قسهئهکهین و ووشهکان له دهمانا ئهیبی به ههلم. لیزا هەردهم باسی رۆمانهکانی مارگریت ئەنتوودم بۆئەکات، من هەر ئەوهنده ئەزانم ئەو دەربارەیی ئەو خانمانه ئەنوسی که بهفهره‌نسی پێیان ئەلین له فامی فه‌تال، یان ژنی سەربه‌گۆبه‌ن.

لیزا، قژیکی ههیه وهک رۆژانی غوربهت، رهش و ئالسکاو درێژ. رومه‌تیشی لهو په‌یکه‌ره ده‌گمه‌نانه ئەچی جارجاری پیکاسۆ، بۆ به‌سه‌بردنی بیزاری دروستیه‌کردن. ئەو هه‌زه‌ئەکات؛ به‌ رووتی گۆی له‌ مۆتزارت بگرێ، به‌ تاییه‌تی سیمفونیا‌ی تهنیا شه‌ویکی بچکوله (ئاینه‌ کلاینه‌ ناخت)، له‌ باوه‌شما کتیب بخوینیت‌وه، تا دره‌نگی به‌ دیار فلیمه‌ ئیتالیه‌کانی فلینیه‌وه دانیشی.

که‌ شه‌قامه‌که‌ بیده‌نگ ئەبی، به‌ هیمنی به‌ گویم‌ا ئەچرپینی؛ دەربارەیی ماله‌وه‌تان شتم پێبلی؟ مالمان له‌ قه‌راخی رووباریکه‌ له‌ به‌رد، له‌ مه‌مله‌که‌تی له‌ هه‌چ کتیبیکا دەربارەیی نه‌نوسراوه. ئەی دایکت؛ ژنیکه‌ ره‌شپۆش، له‌ خه‌ونی ئایه‌تولاکان ئەترسی و به‌ تهنیا رۆژگاره‌کانی دووری من ئەژمیری. براکانت؛ دایکم جارجاری منیان ئەخاته‌وه‌ یاد، من لای ئەوان گورگی بیرچونه‌وه‌ خواردوومی و یوسفیکم باوکیشم خۆشی ناویم. ئەی باوکت، من هه‌چ نالیم، که‌ چاوه‌کانی داوای وه‌لامم لیت‌ه‌کن، ده‌لیم پیاویکه‌ هه‌چی دەربارە نازانم.

که‌ پاصه‌که‌ دیت، لیزا داوام لیت‌ه‌کات له‌ گه‌لیا برۆم، من ئەلیم نا. هه‌زه‌که‌م بگه‌ریم‌وه‌ کونجه‌ بچکولانه‌که‌ی خۆم، به‌ تهنیا خه‌ونی ببینم. که‌ پاصه‌که‌ ئەروات؛ من و تهنیای و سه‌رما به‌ره‌ومال دێینه‌وه.